

[Ministeren for kulturelle anliggender.]
 tægter igennem, men hovedformålet er, at prisen skal uddeles, hvis der er gjort en særlig bemærkelsesværdig indsats inden for det danske sprogområde. Jeg vil ikke tage imod den opfordring, som jeg her fik til at kommentere, hvilke momenter akademiet har lagt vægt på; det må overlades til akademiet selv.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lindholt* (FP) til justitsministeren:

„Vil ministeren pålægge statsadvokat K. Hornemann, Viborg, at anlægge retssag mod cand. mag. og jur. Jon Galster, jfr. tjenestemandslovens § 25, i anledning af, at Jon Galster i skrivelse af 18. september 1974 til folketingets formand har anført, at en Jon Galster idømt straf på 8 måneders fængsel „hviler på falskneri, begået af statsadvokat Hornemann, Viborg“?“
 (Spm. nr. 15).

Skriftlig begrundelse.

Fremskridtspartiets og formentlig samtlige folketingsgruppers medlemmer har modtaget en kopi af en skrivelse af 18. september 1974 fra cand. mag. og jur. Jon Galster til folketingets formand.

Skrivelsen angår andragende om afgiftsfri udgivelse af skrifter, som Jon Galster udfærdiger, og som begrundelse herfor anfører Jon Galster bl.a., at statsadvokat Hornemann, Viborg, skal have begået et falskneri i forbindelse med en straffesag mod Jon Galster, hvorved Jon Galster i 1958 på et falsk grundlag skal være blevet idømt en fængselsstraf på 8 måneder, jfr. Jon Galsters skrivelse.

I et yderligere bilag (Jon Galster: Skrifter, Hæfte 8, side 217-222) uddyber Jon Galster nærmere, hvori det af ham påståede falskneri skal have bestået: To vidner i den sag, det offentlige havde anlagt mod Jon Galster i 1958 for sigtelser mod nogle politikere for landsforræderisk virksomhed, havde i retten afgivet en forklaring, som efter Jon Galsters opfattelse måtte indicere landsforræderisk virksomhed, og som således ville føre til frifindelse for ham. Efter vidneforklaringen i retten, men inden dommens afsigelse, blev optaget en politirapport på for-

anledning af statsadvokaten, og ifølge politirapporten har de to vidner tilbagekaldt deres udsagn afgivet i retten.

Ifølge Jon Galster blev alene politirapporten lagt til grund i forbindelse med domsafsigelsen.

Politirapporten er ikke underskrevet og ikke forevist for Jon Galster, og efterfølgende tog begge vidner afstand fra politirapporterne ved skriftligt at erklære, at de vedstår den vidneforklaring, de har afgivet i retten, jfr. bilaget side 219.

Foranstående fremstilling bygger alene på Jon Galsters egen redegørelse i hans skrifter.

Imidlertid er det principielle i sagen, at tilliden til vort retssystem må fastholdes, og det er derfor afgørende nødvendigt, at en beskyldning som den fremsatte omgænde tages op til vurdering og prøvelse.

Lindholt (FP):

I 1958 afsluttedes vel nok landets næststørste politiske retssag. Afslutningen var en dom til cand. mag. og cand. jur. Jon Galster, som fik en straf på 8 måneders fængsel, fordi han havde fremsat visse påstande om landsforræderisk virksomhed af nogle politikere i forbindelse med besættelsen af Danmark.

Jon Galster har i et brev til folketingets formand bl.a. gjort opmærksom på, at der skulle være begået falsk af statsadvokat Hornemann, som stadig er statsadvokat og også var det på tidspunktet for dommens afsigelse. Statsadvokaten skulle have draget omsorg for, at nogle vidneforklaringer, der var aflagt i retten, senere blev ændret i en politirapport.

Jon Galster har senere efter sine egne oplysninger gjort opmærksom på forholdet, og han har fremlagt nogle udtalelser og skriftlige erklæringer fra de to vidner, der havde udtalt sig om forhold, der lå forud for besættelsen, og som efter Jon Galsters mening indicerede, at der forelå forhåndsftaler om besættelsen af Danmark.

Disse påstande mod statsadvokaten synes jeg er så grove, at man da ikke uden videre kan negligere dem. Det er da en krænkelse, vil jeg mene, af folketingets værdighed, at man kan fremsætte den slags påstande.

For nogen tid siden oplevede vi det samme vedrørende en anden statsadvokat, hvor